

Nr 502.

Av herr **Jacobsson m. fl.**, *angående inrättandet av ett statligt organ för främjande av det svenska turistväsendets utveckling.*

Det är i hög grad ett nationellt svenskt intresse, att klassemotsättningarna i vårt land i görligaste mån minskas och att i synnerhet den av kommunistiska agitatorer uppammade hatiska inställningen till det egna landet och det egna folket påverkas i en för det svenska folkhemmet gynnsam riktning. Allt, som kan stärka känslan av samhörighet med den svenska nationen, bör därför på allt sätt uppmuntras och understödjas av staten.

Det svenska turistlivet spelar en stor roll i detta avseende. I synnerhet den hårt arbetande samhällsmedlemmen får främst under sin fritid de intryck och impulser, som bli avgörande för hans känslobetongade inställning till tillvaron och till samhället. Kan han använda denna sin fritid till resor eller vandringsfärder i det egna landet, stärkes därigenom otvivelaktigt hans känsla av samhörighet med fosterlandet.

Reselivet i Sverige ha på de senare åren undergått en betydande utveckling, främst tack vare svenska turistföreningens och statens järnvägars strävanden att genom billiga resor och anordningar för turister bereda möjlighet även för ekonomiskt mindre välsituerade att göra semesterresor. Svenska turistföreningens många olika anstalter för en stimulans av turistlivet ha haft en oerhörd framgång, och detsamma är förhållandet med statens järnvägars billiga rundresor och speciella utflyktståg. Frågan är emellertid, om icke dessa framgångar skulle bli ännu större, därest man i högre grad än hittills kunde bereda möjlighet även för de tyngst arbetande, men ofta sämst situerade i ekonomiskt avseende, att resa i och studera det egna landet.

Hela utvecklingen tyder på, att det ännu finns oerhörda möjligheter att utbygga det svenska turistväsendet samt att ett sådant utbyggande i hög grad skulle vinna resonans hos allmänheten. De institutioner — och främst då de ovan nämnda — som hittills på ett så förtjänstfullt sätt tagit åtskilliga fruktbara initiativ till turistväsendets popularisering, ha uppnått sina resultat genom ett relativt självständigt arbete. Frågan är emellertid, huruvida icke dessa institutioners arbetsräjong skulle kunna ytterligare vidgas om ett samarbete efter stora linjer komme till stånd under sådana former, att det skapas ett gemensamt statligt organ för hela det svenska turistväsendet. Härmed avses icke en organisatorisk överbyggnad och överbelastning för organisationens egen skull med befogenhet att ingripa i eller lägga band på ovan nämnda turistfrämjande institutioners initiativkraft och verksamhet. Tvärtom borde ett statligt organ se som sin främsta uppgift att genom sina större resurser i vissa avseenden ytterligare underlätta turistorganisationernas

arbete samt framför allt skapa möjlighet även för de mindre inkomstagarna att göra billiga semesterresor eller vandringsfärder.

De oskattbara värdena hos det svenska landskapets skönhet och den svenska kulturens rikt skiftande egenarter måste bli tillgängliga för alla arbetande svenska samhällsmedlemmar, oberoende av inkomster och ställning i samhället. Då ett förverkligande av denna tanke förhindras kanske icke så mycket av ekonomiska som fastmer av organisatoriska skäl, få vi därför föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville begära en utredning om möjligheten av att skapa ett statligt organ med uppgift att främja det svenska turismväsendets utveckling i av oss här ovan antydd riktning.

Stockholm den 23 januari 1936.

C. Gösta Jacobsson.

John Gustafsson
i Välsnäs.

Alf Meyerhöffer.
